

داستان کلیله و دمنه
داستان خرگوش پیر و فیل ها

در زمانهای قدیم، در جنگلی، چشمه‌ای بود که آب خنک و زلالی داشت. عده‌ای خرگوش در اطراف آن چشمه زندگی می‌کردند. آنها هر وقت تشنه می‌شدند، کنار چشمه می‌رفتند و از آب آن می‌نوشیدند. خرگوشها زندگی خوب و آرامی داشتند، تا اینکه روزی، گروهی فیل به آن جنگل آمدند. آن فیلها هر روز برای خوردن آب به آن چشمه می‌آمدند و از آب آن می‌خوردن. خرگوشها از آمدن فیلها به آن منطقه خیلی ناراحت بودند. چون دیگر نمی‌توانستند با آسایش خاطر به چشمه بروند و آب بخورند. هر بار که به سوی چشمه می‌رفتند، چند تا از فیلها را در اطراف آن می‌دیدند، لذا می‌ترسیدند به چشمه نزدیک شوند. از آن گذشته، فیلها آب چشمه را مرتباً کل آلود و کثیف می‌کردند.

خرگوشها نشستند و اندیشیدند و درباره راه چاره با هم گفتگو کردند..

خرگوشها نشستند و اندیشیدند و درباره راه چاره با هم گفتگو کردند. در میان خرگوشها، یک خرگوش پیر و باهوش زندگی می‌کرد که به زیرکی و باهوشی در بین خرگوشها مشهور بود. او گفت: «من چاره کار را پیدا کرده ام. به زودی کاری می‌کنم که فیلهای دیگر به چشمme نزدیک نشوند.» خرگوشها با تعجب پرسیدند: چگونه؟ چه کاری از تو خرگوش ضعیف ساخته است؟ مگر تو می‌توانی با آن فیلهای قدرتمند بجنگی و آنها را از اطراف

چشمme دور کنی؟

خرگوش پیر گفت: من نقشه‌ای دارم. به زودی از نقشه‌ام آگاه خواهید شد. من امشب بر سر کوه خواهم رفت و با فیلهای صحبت خواهم کرد. امیدوارم نقشه‌ام بگیرد و فیلهای حرفم را باور کنند و از اینجا بروند.

خرگوشها که از هوش و درایت خرگوش پیر با خبر بودند، می دانستند او بیهوده حرف نمی زند، حتماً فکر بکری کرده است و به زودی آنها را از بدبختی نجات خواهد داد. شب شد. آن شب، شب چهاردهم ماه بود و قرص ماه، کامل در آسمان می درخشید. خرگوش با هوش بالای کوه رفت و با صدای بلند فریاد زد. فیلها صدای خرگوش را شنیدند و گوش سپردند تا ببینند چه می گوید. خرگوش پیر فریاد زد: «ای فیلها بشنوید و آگاه باشید که من فرستاده ماه هستم و از سوی او با شما سخن می گویم. ماه دستور داده است هیچ فیلی حق نزدیک شدن به چشمها را ندارد. چراکه چشمها از آن خرگوشهاست. ماه با ما خرگوشهاست، من فرستاده او هستم و پیغام او را به شما می رسانم. چشمها مال ماه و مال خرگوشهاست. پس بعد از این، از اطراف چشمها ما دور شوید. ای فیلها بشنوید و آگاه باشید که اگر به چشمها نزدیک شوید، ماه شما را کور خواهد کرد. برای آنکه حرف مرا باور کنید و خیال نکنید که بیهوده سخن می گویم، امشب برای خوردن آب، کنار چشمها بروید و درون چشمها را نگاه کنید تا متوجه خشم ماه شوید.

سپس خرگوش سردسته پیله را مورد خطاب قرار داد و گفت:
آنچه می‌گوییم به نفع شماست. بهتر است هرچه زودتر گروهت
را جمع کنی و از اینجا بروی. اگر با گروهت از اینجا نروی، هرچه
دیدید از چشم خود دیدید. آن وقت از ما گله نکنی که چرا شما
را آگاه نکرده ایم.

خرگوش پیر و با هوش، وقتی حرفهایش تمام شد، از کوه پایین
آمد و نزد دوستانش رفت. به آنها گفت: حالا باید بنشینیم و
نتیجه کار را ببینیم. دعا کنید که فیلهای حرف مرا باور کنند. فیلهای
همیشه روزها برای خوردن آب، به کنار چشممه می‌رفتند و تا آن
زمان هیچ فیلی برای خوردن آب، شب کنار چشممه نرفته بود. نه
تنها فیلهای بلکه خرگوشها نیز شبها برای خوردن آب کنار
چشممه نمی‌رفتند. فیلهای کمی درباره حرفهای خرگوش فکر
کردند. یکی از فیلهای گفت: این خرگوش پیر و احمق، عجب
مزخرفاتی می‌گوید. فیلی دیگر گفت: نه. از کجا معلوم است
که راست نگفته باشد؟ شاه فیلهای گفت: آری، ممکن است
واقعاً ماه چنین حرفی را زده باشد. بد نیست برای آزمایش،
امشب کنار چشممه برویم و ببینیم حرف خرگوش راست است یا
دروغ.

سوال:

۱* چرا خرگوش ها از آمدن فیل ها ناراحت شدند؟

۲* چه کسی با فیل ها صحبت کرد؟

۳* خرگوش پیر چه روزی به بالا کوه رفت؟

۴* خرگوش پیر به فیل ها چه گفت؟